

ΣΚΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁ κ. Λομβάρδος μελετᾷ τὸν βουλευτικὸν κατὰλογον συννοῦς.

ΒΟΓΛΕΥΤΗΣ. — Μὴ ἀκούετε τί λέγει ὁ κόσμος, κύριε ὑπουργέ; ἐγὼ εἶμαι πιστὸς εἰς τὸ κόμμικ...

ΙΠΟΥΡΓΟΣ. — Πιστός... Αἶ! ὅλοι τὴν εἴθε πιστοί, ἀλλὰ πιστοὺς σὰ; θέλω τὸν Ὀκτώβριον, ἐκεῖ θὰ δοκιμασθῇ ἡ πίστις σου, Πέτρε.

ΒΟΓΛΕΥΤΗΣ. — Καὶ τὴν καὶ πάντοτε πιστὸς καὶ στύλος τοῦ κόμμικτος. Ἐγὼ ἐθυσιάσθην διὰ τὸ κόμμικ. Εἶναι ἀχρηστικὴ νὰ μὴ τὸ ἀνγνωρίζετε. Θέλετε καὶ ἄλλην ἀπόδειξιν; Ἰδοὺ, δὲν ἔχω ἄλλην θυσίαν νὰ κάμω. Λάβετε καὶ τὸν τελευταῖον υἱόν μου — διορίστέ τον ὅπου θελετε!

ΚΑΗΤΗΡ. — Εὐσεβέστεως ἀνκφέρω, κύριε διευθυντά, ὅτι ἀπόψε ἦτο ἡσυχία καὶ τάξις... δύο μόνον φόντοι ἔγειναν καὶ τρεῖς κλοπῆς.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ. — Ἐλπίζω, ὅτι ἐκάμετε τὸ καθήκον σας;

ΚΑΗΤΗΡ. — Μάλιστα, κύριε Διευθυντά; τοὺς φονευθέντας ἐθάψαμεν ἀμέσως, τοὺς δὲ γυναικὸν ἐχομεν εἰς τὸ ὑπόγειον καὶ περιμένομεν τὰς δικταγὰς σας.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ. — Πολὺ καλὰ.

Ἅγιε Μητροπολίτη, ἀπεφάσισα νὰ ἀφήσω τὰ ἐγκόσμια, θέλω νὰ σώσω τὴν ψυχὴν μου καὶ νὰ τελειώσω τὰς ἡμέρας μου εἰς κενὸν μοναστήριον.

— Ὁ Θεὸς σὲ ἐφώτισε, τέκνον μου. Πόσον ἐτῶν εἶσαι;

— Τριάντα ἐννέα.

— Ἡ πίστις σου, τέκνον μου, ἔχει ἀνάγκη δοκιμασίας ἀκόμη.

— Καὶ ποῦ ὀρίζετε, δέσποτά μου, νὰ κάμω τὴν δοκιμασίαν μου.

— Εἰς τὸ ἱππικόν, τέκνον μου.

— Σβύνει τὸ σπῆτί μου, κύριε νομάρχῃ!

— Ἐχεις δίκαιον, κυρὰ, ἀλλ' ὁ νόμος εἶναι ῥητός. Ἀπαιτεῖ τέσσαρα παιδιὰ. Ἄν εἶχες δύο ἀκόμη...

— Ἐνός λόγος εἶναι δύο παιδιὰ. Ἀλλὰ χρειάζονται ἐννέα μῆνες καὶ νὰ εἶναι διδύμη.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

Προσευχὴ ἱππέως:

«Φύλαττέ με, Κύριε, ἀπὸ τὸν ἵππον μου, καὶ ἐγὼ φυλάττωμι ἀπὸ τοὺς ἀπίστους.

— Τί λές, ὦρὲ Πάλλη, σὴν ἦλθον μοῦ φρίνεται τὰ ψέμματῃ, τὰ πέρνομε τὰ Γιάννην.

— Τί νὰ σοῦ πῶ, ἀδελφὲ; δὲν βλέπω τὸν καπετὰν Λεωνίδα ἐπὶ κεφαλῇ.

Ὁ ἐπίστρατος Ξ... ἦτο προχθὲς εἰς τὸν Ἀπόλλων. Ἐπειδὴ δὲν εὔρε θέσιν ἐλάθητο πλησίον φίλου του εἰς κρέμαλιν ἐπὶ τοῦ δικδροῦ αἵρνης ἐγείρεται ὡς δι' ἐλατηρίου καὶ κάμνει τὸ σπῆμα.

— Τί ἔχεις; τὸν ἐρωτᾷ ὁ φίλος του.

— Ἐνός ἀξιοματιῶς.

Ἦτον ἀπλούττατα ἓνα μικρὸ σκυλάκι μὲ κουδουνάκια, τὰ ὁποῖα ὁ Ξ. ἐξέλαβε διὰ σπάθην ἀξιοματιῶς!!!

Εἷς νεοσύλληκτος ἦτο κατὰ τὴν νύκτα σκοπός; ὁ ὑποδεκνὸς τοῦ ἐξήγησε τί εἶναι ἔφοδος καὶ πῶς πρέπει νὰ τὴν ἀνγγείλῃ. Ὁ νεοσύλληκτος μόλις βλέπει ἀπὸ μακρὰν τὸ φωνεῖται τῆς ἐφόδου, φωνάζει μὲ στεντορεῖαν φωνήν: «Κύρ ὑποδεκνέ, ἐκεῖνο ποῦ μοῦ εἶπες».

— Καλλίτερ, κύρ δεκνέ, νὰ ἤμουν ἀλλογο.

— Δικτὶ;

— Τοῦλάχιστον τὸ ἀλλογο κλοτσάει ὅταν θέλῃ, ἐνῶ ἐγὼ μ' ὅλην τὴν κακοπέρας οὔτε γρὺ μοῦ ἐπιτρέπεις νὰ πῶ.

— Εἶναι ἀλήθεια, κύριε δεκνέ, ὅτι ἀργησὶ χθὲς τὸ βράδυ εἰς τὴν ὑποχώρησιν, ἀλλὰ κῦρον θὰ ἔλθω ἐνωρίτερ καὶ τότε ἡ ἀπουσία μου συμψηφίζεται.

— Πήγαινε νὰ κοιμηθῇς ἀπόψε εἰς τὴ φυλακὴ καὶ αὐριο κοιμᾷσαι εἰς τὸ κρεββάτι σου πρὸς συμψηφισμόν.

ANEMOMAZOMATA

Ἐν τῷ κήπῳ τῶν «Μουσῶν» μεταξὺ προσφιλῶν συζύγων:

— Εἶναι ἀρὰ γε σύζυγος τῆς Τσελόβνης ὁ ἄνθρωπος αὐτός;

— Σύζυγός της; Τί λέγεις, φίλε μου; Θὰ ἦτο σύζυγός της καὶ θὰ περὶδιδε τὴν ζωὴν του μὲ τόσην ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ δόντια της; Αὐτὸ οὔτε εἰς τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος δὲν θὰ τὸ ἐσυμβούλευα εἰς αὐτόν.

Πῶς τὸ βλέπεις, ἱατρέ, τὸ παιδί;

— Ἀκόμη δὲν εἰμπαρῶ νὰ ἀπορνήσῃ, εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εἰσβολὴν τῆς νόσου.

— Μὴ μοῦ τὸ λέγῃς, ἱατρέ! Ἐχάθημεν! Κατατρεφόμεθα. Ἄν χάσω τὸ παιδί μου, θὰ χάσω καὶ τὸν ἄνδρα μου.

— Ἐννοῶ, τὸ ἀγκυρᾷ πολύ.

— Τὸ ἀγκυρᾷ! τὸ παιδί αὐτὸ εἶναι ἡ σωτηρία μας... εἶναι τὸ τέταρτον, κατὰλαμβάνει ἱατρέ;

— Κύριε Υπουργέ, εἰς τὴν Γαλλίαν ἔμειθε ὁ· βραβεύονται οἱ σώζοντες τὴν ζωὴν ἀνθρώπου.

—Μάλιστα, κυρίως, λαμβάνουν τὸ Prix Monthyon.

— Γράψετε λοιπὸν ἐν ᾧ μοῦ στείλουν δύο, διότι χθὲς ἔκκμα τέταρτον υἱὸν καὶ ἔσωσα καὶ τὸν ἄνδρα μου ἀπὸ τὸν τύπον τοῦ στρατοῦνος.

— Δὲν εἰμ. παρῶ νὰ ἐννοήσω πῶς ἔγραψε, ὁ κ. Τρικούπης τὸ
δωδεκάστηλον ἐκεῖνο ἀρβρον κατὰ τοῦ γι' πρωτοκόλλου.

— Μὲ καλέμι, ἀγχιπητέ, μὲ καλέμι!

—Τί ιδέαν ἔχεις περὶ Λουβάρδου;

— Ὅποιον ἔχει καὶ ὁ Τρικουπῆς περὶ τοῦ. Χειροτέρην δὲν εἰσπορῶ νὰ ἔχω.

— Καλὲ αὐτὴ ἡ Mathilde ποῦ πηδίζει τὴν γυναικα τοῦ
Petit Duc δὲν ἔχει καθόλου φωνήν.

— "Οχι, ἔχει ἀλλὰ μόλις βγῇ ἀπὸ τὸ στόμα της, τὴν ῥουφᾷ ὅλην ἡ μύτη της καὶ ἔπειτα βγαίνει ἀπὸ τὰ μάτια.

Εἰς τὸν δῆμον Θερμοπυλῶν, ὧς γράφουσιν ἐκ Μώλου, πρὸ ἡμερῶν ἐπῆλθε κατὰ γίγιναι, καὶ ἦν ἔπεισε χάλκῳ, ἐκαστον τεμάχιον τῆς ὑποίκης ὁμοίῳ πρὸς ὧν χηνός. Ὡς βεβαιουῖσιν ἡτο κατὰ στρεπτική καὶ ἐφόνευσε πολλοὺς βόας. Καὶ ἐν ταῖς περιχώροις τοῦ Διγίου ἐνέστηψεν ἐπιζωοτοίᾳ εἰς τοὺς βόας.

Συνιστᾶται τῷ κ. Τρικούπη ἡ ἐν λόγῳ θεομηνία κατὰ
βροῶν, ὅπως ἐν δέοντι κάμῃ δικαιολογητικὴν χρῆσιν ἐν τῇ
Βουλῇ.

ΤΜΗΜ. ΧΘΕΣ ἀπουσιάζατε.

ΓΡΑΜ. Καὶ τίς ἐστι μίξ ἡμέρα ἀπέναντι τῆς αἰωνιότητος;

Οὐδὲν παράπονον πρέπει νὰ ἔχωμεν εἰς τὸ ἐξῆς ἐνκντίον
τῶν ὑπηρετῶν τῶν δικηφύρων κερφενείων καὶ ξενοδοχείων
διὰ τὸ ἄκοσμον τῆς ἐνδυμασίας των, ἀποῦ εἰς μεγελομύ-
της ὑπουργὸς δέχεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἀκροάσεις μὲ τὸ
ὑποκάμιστον. Φκντασθῆτε, ἀῖρνης αὐτὸ τὸ fior di Levante,
ἀπέναντι ἐπιστήμου ξένου, ἐκ τὸς ἐὰν ἐννοῇ ὅτι ἀρχοῦσιν οἱ
καλῶροι τοῦ κ. Τρικουπῆ ὅπως τὸν ἀπκαλλῶσι φορέματος.

Πολυτέλειαι καὶ ἀβεβητηρίαι, ἰδοὺ οἱ δύο ὅροι τοῦ ἀνατο-
λικοῦ πολιτισμοῦ, τὸν ὁποῖον φαίνεται εἰς τὴν δὲν ἀπερχο-
μένην τὴν ἀπελεύθερον, Ἑλλην. Πεζοδρομία ἐκ πενταετησίου
μικροῦ πλάτους 7 1/2 μέτρων ἐνδοῦ, ὁποῖα δὲν ὑπάρ-
χουσιν οὔτε ἐν Περσίοις, οὔτε ἐν Ῥώμῃ, ἀλλὰ πλήρη ἀκα-
θαρσιῶν παντὸς εἴδους. Τῆς ἀκαθάρτου τρύφης ἀνατολικῆς
πολυτελείας, προτιμοῦρα θὰ ᾔτο βεβαιῶς ἡ σιλικουσα
ἀπλοῦς μικρῆς γεωμετρικῆς ἢ ἐλβετικῆς πόλεως.

Ὁ κ. Διευθυνὴς ἤ: τῆς Ἀστυνομίας, ὡς βεβαιοῦσι, δὲν ἐπε-
ρρίωσεν εἰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπιστημο-
νικὰς μελέτας του.

Παράπεμπόμεν ὄθεν αὐτὸν διὰ τὸ συντομώτερον, χάριν τῶν φορολογουμένων, εἰς τὸ κειμήλιον τῆς ἑλληνικῆς γραφιοκρατίας ἦτοι εἰς τὸ Λεξικὸν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Block.

— Τώρα ποῦ ἔχω ἄδεια, κυνηγι δὲν ἔχω.

— Κι' ἐγὼ τώρα ποῦ ἔχω σκυλί ποῦ φερμάρει,
οὔτε σιταρήθρα δὲν ἀπάντησα.

Ὁ Ὁ Ἀσμοδαίος εὗρε μίαν ὑπήκοον τοῦ κράτους τοῦ γεννηθεῖσιν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἐν Περσίαις, τυχέως δὲ φορέσκειν τὰ ἑλληνικὰ καὶ παρουσιάζεσθαι παχουλὴν καὶ πολυθέλητρον εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ κυρίου Ν. Β. Νέκη.

Δέχομεν τὴν
 τοῦ Αἰμιλίου Ζο-
 λαῆ ἐξελληνισθε-
 ρίου ΦΛΟΞ. Πᾶτα ΝΑΝΑ τιμᾶται περίπου καλλήρου, αὐτὴ
 ἢ τιμὴ της.

Ὁ κ. Χρῆστος Γρηγοῦρας, ἐσύστητε νέον ΖΑΧΑΡΟΠΑΛ-
ΣΤΕΙΟΝ ἐν ὁδῷ Σταδίου, ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς Τραπε-
ζης. Κατασκευάζει κατὰ τὸν Γαλλικὸν τρόπον πάντα τὰ
γνωτὰ γλυκύσματα.

Ἐπίτης παρσκαυᾶζει γλυκύσματα τῆς τραπέζης, ἥτοι κρέμας ἐκ νωποῦ βουτύρου, πουδιγκαις καὶ ἄλλα εἶδη. Ἡ τηρουμένη καθήκροτης, ἡ καλὴ ἐκλογὴ τῶν ὑλικῶν καὶ ἡ εἰδικότης τοῦ τεχνίτου ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἀρίστης ποιότητος τῶν τοῦ ζαχαροπλαστείου τούτου εἰδῶν.

Δέχεται προκηγγελίας διὰ συνκνηστ-τροφάς, γεύματα, χο-
ρούς κλπ., εκτελουμένους τυχέως.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.